

Προσφιλής νόμος της Ελλάδος προς χρήσιν της Οθ. διοικήσεως του Τοπχανά. — Ήγνούσαν άχρι τούδε, και άγνωστώ άν ήμαι προσφιλής εις την Β. Πρεσβείαν. Έκεινο μόνον, το όποιον γνωρίζω εν συνειδήσει, και δύναμαι άσυστόλως και πανδημώς να το κυνηγήω, είναι ότι η πράξις όλου μου του βίου υπήρξαν πάντοτε σύμφωνοι με τα καθήκοντα της τιμής. είναι πιθανόν ως εκ τούτου να ήμαι προσφιλής και εις την Β. Πρεσβείαν, ως είναι και δικαίον.

Άλλα το να ήναι τις προσφιλής εις τοιαύτην άνωτέραν αρχήν τούτου βεβαία τον φέρει τιμήν. Ποίαν σχέσηιν λοιπόν έχει τοιαύτη τιμή με την όια του ίδιου άρθρου γενομένην και άμωυ προσβολήν; ήθελησέν ο συντακτής ταχα μετ' εμού να παραστή η δει ή Β. Πρεσβεία έπιδουλεύεται την τιμήν και τα όίκατα των Έλλήνων, και ότι καχώς λαμβάνων μέρος εις τας ύποτιθέμενας παρανόμους της πράξις είμαι αξιοκατακρίτος; Αν τοιαύτη προσβολή ήνυ νου ποτε να γένη εναντίον μιας αρχής; ή τις ενταύθα αντιπροσωπεύει την Έλληνικην Κυοερνήσιν, τρεις ανήκει εις την ιδίαν να το εξεταση. Ότι όμως και βασιμω άν ήτο δυνατόν να υποτιθή τοιαύτη προσβολή, σεν ήμελει εσθαι ποτε δικαίον να συμπεριληφτώ καχώς εις ταυτην, του το είναι αναμφισβόλον. Τι; Άδρωμος όστις ου.ε. παραμι- κράν σχέσιν έχει με Όθωμανους, ούτε γρυ γνωρίζει άπο την διαλεκτικόν των άνθρωπος του όποιου ο μέχρι τούδε δι- σκεπτεν παριστήσε με ακεραιότητα χαρκτηρος ως προς τα αίθρηματα της τιμής της φιλοπατρίας, και ως προς τας συνταγματικάς του άρχας τας όποις έπρίσθευε πάν- τοτε, ως ταυτα δέν λαμβανουσιν, ου.ε. τους κατοίκους της Σύρου, ουτε πολλούς άλλους και εντός και εκτός της Έλ- λαδος. Τοιαύτος άνθρωπος είναι ποτε δυνατόν να συμ- πράξη κατά της τιμής και των δικαιωμάτων των συμπε- ράντων του, ή και άλλων ανθρώπων. Γολμώ να είπω ότι τοιαύτη συκοφαντία είναι άισχρά άισχροτάτη; εν δέ σβ- τως δέν έχη, προσκαλώ τον συντακτήν του άρθρου να παρουσιασθή εις το στάδιον της συζητήσεως και να μην κρύπτηται; άλλως δέ κηρύττω και αυτόν και τούδε εν τώ σκοπέι συνεργαζόμενους με αυτόν ως ποταπούς συκο- φάντας, όστίνες πάλ.δ.τι θλίπουσιν όρθον το τρομάζου- ως στήλην, επί της όποις είναι γεγραμμένη ή κατάβη- κη των.

Εύχομαι δέ εις το εξής, ώστε ο τύπος μας να πάσχη δημοσιεύων άρθρα περι διαφόρων ύποθέσεων άφρουσών την ύπηρεσίας της Πρεσβείας και του έμπ. Γραφείου της, χωρίς να εξετάση διά να πληροφορηται καλώς περι των πραγμάτων. Έάν δέ θέλη να ευεργετήσχη τους εκ- τός της Ελλάδος Έλληνας, και το Έλ. έμπόριον να ώ- φελήσχη, το ριζικόν και ταχύ μέσον είναι να συζητήση μεγάλη τή φωνή, σήμερον μάλιστα, Ποίσι πρέ- πει να ήναι οι Πρόξενοι, και με ποι- ον τρόπον. πρέπει να περιστέλλη- ται ή εις το έξωτερικόν αυθαίρε- τία των ή να διορθώνωνται τα σφάλματα των. άλλως, κάντε άς μην αμφιβάλλη, ότι πολυς καιρός θέλει παρήλθει, καθ' δν και το έμ- πόριόν μας θέλει πάσχειν, και ή εθνική μας ίαξιοπρέπεια θέλει εξακολουθεΐν να εξυθρίζεται ενώπιον των άλλωδα- κών. Ταυτα λέγω χωρίς να ενιωΐ να προσβάλω τινά. Έάν όμως ή εύχή μου έρεθιση τινά, άς οικουή, ότι ό έ- χων το προσωπόν του καθαρήν δύναται να υποστηγή γεν- ναίως όποιονδήποτε άγωνά.

Παρακαλώ, Κύριε Συντάκτα, να ευαρεστηθήτε να κα- ταχωρήσχη την παρούσαν άπάντησιν εις το προσεχές φύλλον σας.

Έν Κωνσταντινούπολει τών 5 'Απριλ. 1844.
Α. Κατινάκης

Συνέχεια του Πολιτικού Συντάγματος της Ελλάδος (Ιδε το προλαβόν φύλλον)

Άρθρ. 44. Έάν αποδιώξαντος του Βασιλέως, ή διάδο- χος αυτού είναι άνηλιξ, ή Βουλή και ή Γερουσία συνέρχον- ται δια να εκλέξωσιν επίτροπον επίτροπος δέ τότε μόνον εκλέγεται, όταν δέν υπάρχη το όττος εκ διαθήκης του αποδιώξαντος Βασιλέως, ή όταν ο άνηλιξ διάδοχος δέν έχη μητέρα, μίνουσιν εις την χρείαν της, ή τις κα- λείται τότε εις την επίτροπίαν του τέκνου της αυτοδι- καίως.

Ο επίτροπος του άνηλικος Βασιλέως, είτε διορισθή διά διαθήκης, είτε εκλεχθή ή υπό της Βουλής και της Γε-

ρουσίας απαιτείται να ήναι πολίτης Έλλην του Ανατολι- κού δόγματος.

Ίδιαιτερος νόμος θέλει κανονίσει τα περι αντίβασιλέως Άρθρ. 45. Έν περιπτώσει χηρείς του Θρόνου, ή Βου- λή και ή Γερουσία, εις εν συνεχομεναι, εκλέγουσι προσω- ρινώς Αντιβασιλέα πολίτην Έλληνα του Ανατολικού δόγματος; το δέ Υπουργικόν Συμβούλιον ενεργεί υπό την εδύνην του, εν όνόματι του Έθνους την συνταγματικην βασιλικήν εξουσίαν μέχρι της όρκωμοσίας του Αντιβασι- λέως.

Έντός δέ δύο μηνών το βραδύτερον, εκλέγονται υπό των πολιτών ισάριθμοι των Βουλευτών αντιπρόσωποι, οι- τινες εις εν μετά της Βουλής και της Γερουσίας συνέρχο- μενοι, εκλέγουσι τον Βασιλέα διά της πλειοψηφίας των δύο τρίτων του όλου.

Περι της Βουλής και της Γερουσίας.

Άρθρ. 46. Ουδεις δύναται να ήναι συγχρόνως Βου- λευτής και Γερουσιαστής.

Άρθρ. 47. Η Βουλή και ή Γερουσία συνέρχονται, αυ- τωδικαίως κατ' έτος την πρώτην του Νοεμβρίου μηάος, εκτός αν ο Βασιλεύς τας συγκαλήσχη πρότερον, ή αναβάλη την έναρξιν των κατά τα άρθρα 30 και 31 του παρόν- τος Συντάγματος. Η διάρκειά έκαστης Συνόδου δέν δύ- νεται να ήναι βραχυτέρα των δύο μηνών.

Άρθρ. 48. Η Βουλή και ή Γερουσία συνεδριάζουν δη- μοσια; δύναται όμως να διασκεπτονται κεκλεισμένων των θυρών, ή μόν Βουλή, κατ' οίτησιν δέκα, ή δέ Γερου- σία, πέντε εκ των μελών αυτών; μετά ταυτα αποφασί- ζουσι κατά πλειοψηφίαν, αν ή περι του αυτου πράγμα- τος συζητήσεσι πρέπη να επαναληφθή εις δημόσιον συνε- δρισιν.

Άρθρ. 49. Ούτε ή Βουλή, ούτε ή Γερουσία δύναται να συζητήσωσι, και αποφασίσωσι τι άνευ της παρουσίας τουλάχιστον του ήμισους πλέον ενος των μελών αυτών. Έν περιπτώσει διχοψηφίας ή πρότασις, περι της ο λό- γος άπορρίπτεται.

Άρθρ. 50. Ουδεις αυτοκλήτως έμφανίζει:αι ενώπιον της Βουλής ή της Γερουσίας διά να αναφέρη τι προφορι- κώς ή έγγραφως; αναφοραί όμως παρουσιάζονται διά τι- νας Βουλευτου ή Γερουσιαστου, ή παραδίδονται εις τα γραφεία.

Η τε Βουλή και ή Γερουσία έχουσι το δικαίωμα να απεπέλλωσιν εις τους Υπουργούς τας διευθυνομένας προς αυτας αναφοράς όστίνες είναι ύποχρηι να δίδωσι διασφή- σεις, όσάκις ζητηθώσιν.

Άρθρ. 51. Η Βουλή και ή Γερουσία συνεδριάζουν ίδια ή μόν εν τω βουλευτηρίω, ή δέ εν τω συνεδρίω αυτης.

Μόνον δέ, κατά την ήλθεραν της έναρξεως της βουλευ- τικής Συνόδου και όσάκις το Σύνταγμα όρίζει, συνέρχον- ται όμου εν τω βουλευτηρίω.

Άρθρ. 52. Ουδεις φόρος επιβάλλεται ουδ' εισπράττεται, εάν προηγουμένας δέν ψηφισθή παρά τε της Βουλής και της Γερουσίας, και κυρωθή υπό του Βασιλέως.

Άρθρ. 53. Κατ' έτος ή Βουλή και ή Γερουσία ψηφι- ζουσι προϋπολογισμόν, και αποφασίζουσιν επί του άπολο- γισμου.

Άρθρ. 54. Ουδαμία σύνταξις ή άμοιβή δίδεται εκ του δημοσίου ταμείου, άνευ νόμου.

Άρθρ. 55. Βουλευτής ή Γερουσιαστής δέν καταδιώ- κεται, ουδ' όπωσδήποτε εξετάζεται, ενικά γνώμης, ή ψη- φου, θθείσεως παρ' αυτου κατά την ενεργείαν των βουλευ- τικών του καθήκοντων.

Άρθρ. 56. Βουλευτής ή Γερουσιαστής, διαρκούσης της βουλευτικής Συνόδου, δέν καταδιώκεται, συλλαμβάνεται ή φυλακίζεται, άνευ άδείας του σώματος; εις δ άνήκει τος αυτη άδεια δέν απαιτείται εις τα επ' αυτορρωρ κα- κουρηγήματα.

Προσωπική κράτησις δέν ενεργείται κατά Βουλευτου ή Γερουσιαστου, διαρκούσης της βουλευτικής Συνόδου, τέσ- σαραι εβδομάδες πρό της έναρξεως, και τρεις μετά την αποπεράτωσιν αυτης.

Άρθρ. 57. Βουλευται και Γερουσιασταί όμνύουσιν πρό της έναρξεως των καθήκοντων αυτών τον εξής όρκον.

« Ομνύω εις το όνομα της δημοκρατίας και αδιαίρετου Τριάδος να φυλάξω πιστιν εις τον Βασιλέα της Ελλά-δος, υπακούην εις το Σύνταγμα και εις τους νόμους του Κράτους, και να εκπληρώσω εύσυνειδήτως τα καθή- κοντά μου. »

Ο όρκος δίδεται παρ' μόν των Βουλευτών εν τω Βου-

λευτηρίω παρά δέ των Γερουσιαστών εν τώ συνεδρίω της Γερουσίας εις δημόσιον συνεδρισιν.

Άρθρ. 58. Η Βουλή και ή Γερουσία προσδιορίζουν διά κανονισμού πώς έκαστη αυτών θέλει εκπληρώσχη τα κα- θήκοντά της.

Περι της Βουλής.

Άρθρ. 59. Η Βουλή σύγκεται εκ Βουλευτών εκλεγ- μένων υπό των έχόντων δικαίωμα προς τούτο πολιτών, κατά τον περι εκλογής νόμον.

Άρθρ. 60. Οι Βουλευται άντιπροσωπεύουσι το έθνος, και όχι μόνον την έπαρχίαν υπό της όποις εκλέγονται.

Άρθρ. 61. Ο περι εκλογής νόμος προσδιορίζει τον ά- ριθμόν των Βουλευτών, ανλόγως του πληθυσμου; πρώτοτε όμως ο αριθμός όυτος δέν δύναται να ήναι ελάσσων των όγδοήκοντα.

Άρθρ. 62. Οι Βουλευται εκλέγονται κατά τριετίαν.

Άρθρ. 63. Διά να εκλεχθή τις Βουλευτής απαιτείται να ήναι πολίτης Έλλην εκκαταστημένος εις την Έλλά-δα, απολαμβάνων τα άστυκά και πολιτικά δικαιώμα- τα, έχων συμπληρωμένον το τριετιστον έτος της ηλικί- ας του, και προς τούτους τα παρ' του νόμου των εκλε- γών απαιτούμενα προσόντα.

Άρθρ. 64. Βουλευται διορίζονται παρ' της Κυοερνή- σεως; εις έμμισθον ύπηρεσίαν και δεχόμενοι αυτην, παυου- σι μεσως των βουλευτικών καθήκοντων, και τότε μόνον ανα- λμυδώνουσιν αυτα, όταν εκλεχθώσιν εκ νέου.

Άρθρ. 65. Η Βουλή εκλέγει εκ των Βουλευτών κατά την έναρξιν έκαστης Βουλευτικής Συνόδου τον Πρόεδρον, τους Αντιπροέδρους και τους Γραμματείς αυτης.

Άρθρ. 66. Η Βουλή εξετάζει τα πληρεξούσια των Βουλευτών και αποφασίζει περι των αναφευμένων άκρι- σθητήσεων.

Άρθρ. 67. Οι εκπληρώσαντες τα χρέη των Βουλευ- ται λαμβάνουσιν εκ του δημοσίου Ταμείου αποζημιώσιν δραχμών διακοσίων πενήκοντα κατά μήνα, διαρκούσης της βουλευτικής Συνόδου.

Άρθρ. 68. Οι Βουλευται οι λόγω πολιτικής ή στρα- τωτικής ύπηρεσίας ή άλλως; πως μισθοδοτούμενοι, δέν λαμβάνουσιν ειμή το τυχόν ελλείπον μέχρι της ανωτέρω δριαθείσεως μηνιαίας αποζημιώσεως.

Περι της Γερουσίας.

Άρθρ. 69. Η Γερουσία είναι μέρος αναπόσπαστου της νομοθετικής εξουσίας.

Άρθρ. 70. Ο Βασιλεύς διορίζει τους Γερουσιαστας; ισθ- θίως.

Τα δικαίματα του διορισμου των προσυπογράφον- ται παρ' του Προέδρου του Υπουργικου Συμβουλίου.

Άρθρ. 71. Ο ελάχιστος αριθμός των Γερουσιαστών όρίζεται εις είκοσι και έκτα; δύναται δέ ο Βασιλεύς να αυ- ξήσχη αυτον κατά τας ανάγκας, μέχρι του ήμισους του όλου αριθμου των Βουλευτών.

Μόνον συγκαταθείσει της Βουλής δύναται να διορισθώ- σιν υπό του Βασιλέως πλείονες Γερουσιασταί; του εισημέ- νου αριθμου.

Άρθρ. 72. Αις να διορισθ ή τις Γερουσιαστής πρέπει 1) Να ήναι πολίτης Έλλην.

2) Να ήναι εκκαταστημένος εν τή Έλλάδι.

3) Να απολαμβάνη τα άστυκά και πολιτικά δικαιώ- τα.

4) Να συμπλήρωσε το τεσσαρακοστον έτος της ηλικίας του, και

5) Να άνεδείχθη εν τή Έλλάδι,

α) Είτε μέλος, ή ύπουργός των κατά τον ύπερ της άνε- ξαρτησίας άγώνα ειδικών Κυοερνήσεων τουλάχιστον άπ' ε- μέχρι τέλους του χιλιεστατου δεκακοσιστου εικοστου έβδο- μου έτους.

β) Είτε Πληρεξούσιος εκλεχθείς δις εις εθνικας Συνε- λεύσεις συμπεριλαμβανόμενης και της παρούσης, ή Βου- λευτής εις δύο τουλάχιστον περιόδους παρελθούσας και μελλούσας, ή άπαξ πληρεξούσιος και άπαξ Βουλευτής.

γ) Είτε Αρχηγός στρατοπέδου, ή στολου, ή ναυτευσής μοίρας, οδηγήσας τα Έλληνικά όπλα κατά τον ύπερ της άνεξαρτησίας άγωνα εις πολιορκίαις ή μάχαις.

δ) Είτε άνήρ ιστορικός δια λαμπρών άνδραγαθημάτων ή άδρατάων χρηματικών θυσιών.

ε) Είτε Πρόεδρος της Βουλής, εις δύο βουλευτικάς Συνόδους, μετά την δηλοσίωση του παρόντος Συντάγματος.

ς) Είτε Υπουργός μετά τετραετίαν ώς τοιούτος.

ζ) Είτε Στρατηγός, Αντιστρατηγός, Υπερστράτηγος, Ναύαρχος, Αντιναύαρχος, ή Υποναύαρχος μετά πενταετίαν από του διορισμού του ώς τοιούτος.

η) Είτε Πρόεδρος μετά πενταετή υπηρεσίαν ώς τοιούτος.

θ) Είτε Πρόεδρος του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου μετά έξαετή υπηρεσίαν ώς τοιούτος.

ι) Είτε Εισαγγελεύς παρά τω Αρείω Πάγω, ή Πρόεδρος Εφετών ή Νομάρχης, μετά άταετή υπηρεσίαν ώς τοιούτος.

ια) Είτε Επίτροπος παρά τω Ελεγκτικώ Συνεδρίω, Εισαγγελεύς παρ' Εφέταις, ή Αρειοπαγίτης μετά δεκαετή υπηρεσίαν ώς τοιούτος.

ιβ) Είτε Πρόεδρος Νομαρχικού Συμβουλίου, τρίς ώς τοιούτος έκλεχθείς, και έξ έτη ώς νομαρχικός Σύμβουλος υπηρετήσας.

ιγ) Είτε Πρόεδρος του Πανεπιστημίου, δις ώς τοιούτες έκλεχθείς και μετά δεκαετή υπηρεσίαν ώς καθηγητής.

ιδ) Είτε Αντιπρόεδρος έμπορικού Επιμελητηρίου, δις ώς τοιούτος έκλεχθείς και μετά έξαετή υπηρεσίαν ώς Επιμελητής.

Η έναρξίς των εν τοις έδαφίοις σ' μέχρι ιδ' αναφερομένων υπηρεσιών θέλει λογίζεσθαι από της νομίμου δηλοσίωσης του παρόντος Συντάγματος.

Τά εν τω παρόντι άρθρω προσόντα του Γερουσιαστού θέλουν αναθεωρηθή μετά δεκαπενταετίαν υπό της Νομοθετικής έξουσίας.

Άρθρ. 73. Ο διατελής εις πλείονας των εν τω προηγουμένω άρθρω υπηρεσιών δύναται να ένωση τας χρονικάς αυτού διαρκείας (πρός συμπλήρωσιν του παρα της διαρκειτέρας υπηρεσίας, κατά τά εν τω αυτώ άρθρω δριζόμενα, απαιτούμενου χρόνου.

Άρθρ. 74. Διά τον διορισμόν έκαστου Γερουσιαστού απαιτείται χωριστόν Διάταγμα, διαλαμβάνον άκριβώς τας έκδουλεύσεις επί των όποιων στηρίζεται κατά τό 72 άρθρον ο διορισμός.

Άρθρ. 75. Οι Βασιλόπαιδες και ο έπίδοχος του Θρόνου Διαδοχος είναι αυτοδικαίως Γερουσιασται, άμα συμπληρώσωσι τό δέκατον όγδοον έτος της ηλικίας των, αλλά δεν δύναται να ψηφοφορώσιν, ειμή μετά την συμπλήρωσιν του είκοστού πέμπτου.

Άρθρ. 76. Η Βουλευτική Σύνοδος της Γερουσίας άρχεται και λήγει συγχρόνως με την της Βουλής.

Άρθρ. 77. Πάσα συνεδρίασις της Γερουσίας, έκτός του χρόνου καθ' όν συνεδριάζει ή Βουλή, είναι πρήνομος, και πάσα πράξις, γινόμενη έν τούτύτερ συνεδρίασει, είναι αυτοδικαίως άκυρος, έκτός όταν ή Γερουσία συνέρχεται ως δικαστικόν σώμα, ότε μόνον τά παρά του Συντάγματος ώρισμένα δικαστικά αυτής καθήκοντα δύναται να εκπληρώση.

Άρθρ. 78. Ο Βασιλεύς διορίζει εκ των Γερουσιαστών τον Πρόεδρον της Γερουσίας κατά τριετίαν αυτή δε κατά πάσαν Βουλευτικήν Σύνοδον έκλεγει εκ των ίδιων μελών δύο Αντιπροέδρους και δύο Γραμματείς.

Άρθρ. 79. Οι Γερουσιασται λαμβάνουσιν άποζημιώσιν πεντακοσίων δραχμών κατά μήνα δι' όσον έκάστοτε διαρκέσωσιν αι νομοθετικά ή δικαστικά έργασιαι αυτών.

Οι λόγω πολιτικής ή στρατιωτικής υπηρεσίας, ή άλλως πως μισθοδοτούμενοι Γερουσιασται δεν λαμβάνουσιν, ειμή τό τυχόν έλλείπον μέχρι της άνωτέρω όρισθείσης άποζημιώσεως.

Περί των Υπουργών.

Άρθρ. 80. Ουδείς εκ της Βασιλικής οικογενείας δύναται να διορισθ' ή Υπουργός.

Άρθρ. 81. Οι Υπουργοι ψηφοφορούν εις την Βουλήν και την Γερουσίαν τότε μόνον, όταν ήναι μέλη αυτών. Έχουσιν δε έισοδον έλευθέραν εις τας συνεδριάσεις των και άκούονται, ότακις ζητήσωσι τον λόγον. Η Βουλή και ή Γερουσία δύναται ν' απαιτήσωσι την παρουσία των Υπουργών.

Άρθρ. 82. Ποτέ διαταγή του Βασιλέως έγγυρος ή προφορική δεν άπαλλάττει της ευθύνης τους Υπουργούς.

Άρθρ. 83. Η Βουλή έχει τό δικαίωμα να κατηγορή, ή τούς Υπουργούς ένώπιον της Γερουσίας, ή τις δικάζει αυτούς εις δημοσίαν συνεδρίασιν. Δεν λαμβάνουσι δε μέρος εις την δίκην οι Γερουσιασται, εταυς διορίσθησαν τυχόν, άφου έπροτάθη ή εις δίκην είσαγωγή.

Ειδικός Νόμος θέλει όρίσει τα περι ευθύνης των Υπουργών, τας επιβλητέας ποινάς και τή διατάξειν.

Άρθρ. 81. Μέχρι της έκδοσεως του ειδικού περι ευθύνης Υπουργών Νόμου, ή Βουλή δύναται να κατηγορή αυτούς και ή Γερουσία να τούς διεκλήσ' ένεκιν είχατη; πρόσδοσις, καταχρησεως δημοσίας περιουσίας, παρνομου είσπραξίως και πασης παραβάσεως των όρων του Συντάγματος.

Άρθρ. 85. Ο Βασιλεύς δύναται ν' άπονείμη χάριν εις Υπουργον καταδικασθέντα υπό της Γερουσίας, μόνον επί τή αιτήσει αυτής ή της Βουλής.

Περί δικαστικής εξουσίας.

Άρθρ. 86. Η δικαιοσύνη πηγάζει από του Βασιλέως, ενεργείται δε δια Δικαστών υπ' αυτού διορισμένων.

Άρθρ. 87. Οι Δικασται καλώ; και τά ψήφον έχοντα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου θέλουν είσθαι ίσοί. Ο χρόνος, καθ' όν θέλουν κατασταθή τοιούτοι, θέλει ερισθ' δι' ειδικού Νόμου, έκδοθησάμενου μετά παρέλευσιν πέντε έτών από της νομίμου δηλοσίωσιν, του παρόντος Συντάγματος.

Άρ' ή; έποχής οι Δικασται και τά ψήφον έχοντα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατασταθώσιν ίσοί, δεν δύναται να πύσωσιν, άνευ δικαστικής άποφάσεως.

Άρθρ. 88. Εισαγγελίας, Αντεισαγγελίας και Εξηγοδικίαι δεν άπολαμβάνουσι των δικαιωμάτων της έσοδότητος.

Άρθρ. 89. Ουδείς άφαιρείται άκων του παρ' του Νόμου ώρισμένου εις αυτόν Δικαστού; όθιν δικαστικά έπιτροπίαι και έκτακτα δικαστήρια υπ' όποιουδήποτε όνομα δεν επιτρέπεται να συστήθωσιν.

Άρθρ. 90. Αί σινεδριάσεις των δικαστηρίων είναι δημόσιαι, έκτός όταν ή δημοσίότης ήθελεν είσθαι έπιβληθείς εις τά χρηστά ήθη και την κοινήν εύταξίαν, αλλά τότε τά δικαστήρια όφείλουσι να εκδίδωσι περί τούτου άπόφασιν.

Άρθρ. 91. Πάσα άπόφασις πρέπει να ήναι αιτιολογημένη και ν' άπαγγέλληται επί δημοσία συνεδρίασει.

Άρθρ. 92. Το όρκωτικόν σύστημα δικτηρείται.

Άρθρ. 93. Τά πολιτικά έγκλήματα δικάζονται υπό των ένόρκων ώταύτως και τά του τύπου, όσακις ταύτα δεν άφορῶσι τον ιδιωτικόν βίον.

Άρθρ. 94. Δεν επιτρέπεται εις τον Δικαστήν να δεχθ' ή και άλλην υπηρεσίαν έμμισθον, έκτός της του Καθηγητού εν τω Πανεπιστημείω.

Άρθρ. 95. Ειδικός Νόμος θέλει κανονίσει τά περι στρατιωτικών και ναυτοδικείων.

Άρθρ. 96. Τά προσόντα των δικαστικών έπαλλήλων θέλουν όρισθ' δι' ειδικού Νόμου.

Γενικά διατάξεις.

Άρθρ. 97. Ειδικός Νόμος θέλει κανονίσει τά περι άποχωρήσεως των Γερουσιαστών και ίσοβίων Δικαστών, ένεκα γήρατος ή διαρκών νοσημάτων.

Άρθρ. 98. Άνευ Νόμου, στρατός ξένος ουτε είναι δεκτός εις την Έλληνικήν υπηρεσίαν, ουτε δύναται να διαμείνη εις τό Κράτος, ή να διελθ' δι' αυτού.

Άρθρ. 99. Μόνον όπως και όταν ο Νόμος διατάσση οι στρατιωτικοί και ναυτικοί στεροῦνται του βαθμού, των τιμών και των συντάξεών των.

Άρθρ. 100. Ουδείς όρκος επιβάλλεται, άνευ Νόμου, όρίζοντες και τον τύπον αυτού.

Άρθρ. 101. Τά υπάρχοντα δικαστικά δικαστήρια καταργούνται αι δε υπαρχοντα εις αυτά περι άμφισθητουμένου διοικητικού ύποθεσεως ανατιθενται από της έκδοσεως του παρόντος Συντάγματος εις την τακτικήν δικαιοδοσίαν των δικαστηρίων, και θέλουν διακείσθαι ως κτεπειγουσα. Νόμοι έδιοίτεροι, έκδοθησόμενοι έντός της πρώτης Βουλευτικής περιόδου θέλουν υπαχθή; επίσης όλας τας λοιπάς του άμφισθητουμένου διοικητικού ύπο-

θέσεις εις τά τακτικά δικαστήρια και κανονίσει την δικασίαν.

Αι άρχεις συγκροτούσιν; θέλουν διακείσθαι υπό του Αρείου Πάγου.

Κάτιν δικαστήριον, κάμμία δικαιοδοσία του άμφισθητουμένου διοικητικού δεν ήμπορεί να υπάρη του λοιπού άνευ Νόμου.

Άρθρ. 102. Το Συμβούλιον της Επικρατείας καλεί, και διαλύεται αυτοδικαίως, άμα παρέλθωσι τρίς μήνες, άφ' ή; ήμεις όμοσει ο Βασιλεύς του Συντάγματος, όρκον, ή και πριν των τριών μηνών, άν π.ο της αφεσίτουτων συγκροτηθ' ή πρώτη Βουλευτική Σύνοδος.

Άρθρ. 103. Όλοι οι Νόμοι και τα Διατάγματα, καθ' όσον αυτεβανουσιν εις το παρον Συντάγμα, καταργουνται.

Ειδικοί διατάξεις.

Άρ. 101. Η πρώτη Βουλευτική Σύνοδος θέλει συγκροτηθ' έντός τριών μηνών από της νομίμου δηλοσίωσιν, του παρόντος Συντάγματος.

Άρθρ. 105. Δι' ιδιαιτέρων Νόμων, και όσον ένεσθε τα χυτερον, πρέπει να ληφθ' προνοια περί των εις της αντικείμενων.

α) Περί του αριθμού των Επισκοπών του Κράτους, της εξασφαλίσεως των προς συντηρησιν των κληρικών, άκαχογώ; με την αξιοπρεπίαν του κληρικητος των, και περί των ιερών καταστημάτων και των εν αυτοίς λειτουργούντων ή μοναζήτων.

β) Περί των εκκλησιαστικών κτημάτων και της δημοσίας εκπαιδύσεως.

γ) Περί της διαθήσεως και διαγωγής της έθνικής γης, και περί ένκαταρτίως και άποσέσεως των έσωτερικών και έξωτερικών χρεών.

δ) Περί του τύπου.

ε) 1) Περί διεκτιώσεως του φρολογικού συστήματος 2) Περί άλοποιήσεως της υπηρεσίας, της δικαστικής νομοθετικής και πάσης άλλης εν γενει.

ς) Περί των άρμωδιών δικαστηρίων προς διεδικασιν των έγκλημάτων της πειρατείας και ναυταπάτης.

ζ) Περί οργανισμού Έθνοφυλακής.

η) Περί στρατιωτικής και ναυτικής νομοθεσίας.

θ) Περί έμφυχώσεως της γεωργίας, βιομηχανίας έμπορίας και ναυτικής.

ι) Περί όριστικων συντάξεων των πολιτικών, στρατιωτικών και ναυτικών υπαλλήλων.

Άρθρ. 106. Το παρον Συντάγμα έμβαίνει εις ένεργειαν, άμα υπογραφή υπό του Βασιλέως. Το δε Υπουργικόν Συμβούλιον όφείλει να δηλοσιώσση αυτόν δια της άφωφιδος της Κυβερνήσεως έντός είκοσι τεσσάρων ώρων μετά την υπογραφήν.

Άρθρ. 107. Η τήρησις του παρόντος συντάγματος άπερνούται εις τον πατριωτισμόν των Έλλήνων.

Περίληψις

Της περί διακείσεως άποφάσε του Κ. Έμμανουήλ Ματθαίου, κατοίκου Νάξου, δια του ύποφανομένου άνεικλήτου αυτού Ι. Βεάκη.

Κατά

Της Μαρούσης Μ. Θεορίλου, ώσαύτως κατοικούσης Νάξου.

Διά τούς εν τ' ή υπό 17 Ιανουαρίου 1814 άποφά; ένδιαλαμβανόμενους λόγους, ο έντολεύς μιν έζητήσε την διακείσιν του από της Συζύγου του Μαρούσης Μ. Θεορίλου.

Δυναίμε δε του άρθρου 683 της Πολιτικής Δικονομίας.

Παραγγέλλω τον κλητήρα Κ. Νικόλαον Περδικακη να ενεργήση τας νομίμους ποινωποιήσεις της παρούσης Περίληψιν σύμφωνα με το άρθρ. 677 της αυτης Δικονομίας.

Έν Σύρω την 6. Απριλίου 1814.

Ο Αντίκλητος

Ι. Βεάνης

—(Ο Συντάκτης Θ. Προδρόμου.)—